

1869 г. предава на турските власти членовете на Ломския революционен комитет Д. Ангеловъ и п. Димитъръ (вж. Ст. Заимовъ, Василь Левски Дяконътъ. Кратка биография написана по поводъ откриване паметника. София 1898, с. 63). На следната година предава и д-ръ Мирковичъ като бунтовникъ (вж. Архивния отдѣлъ на Соф. Народна библиотека, II. В. 3127). По-късно екзархията го изпраща въ Одринъ и Скопие. Въ последния градъ се бори срещу сръбската и гръцка пропаганди. Умира въ Цариградъ на 15. VIII. 1875 г. въ голѣма сиромашия. Доротей още е помогналъ за издаване на следната книга: „Кратка Егкиклопедия за дѣца-та. Съставлена на седмъ части. отъ Емманоила Васкыдовича, учителя училища Святаго Прображѣнія въ Свищовъ. Издава се съ издѣвѣние преосвященѣйшаго и боголю-бнѣйшаго святаго Вратчанскаго Г. Г-на Дороеа за даръ на вратчански-те, плевнянски-те и орахвски-те училища... Букурещъ 1857“. (За Доротей вж. още П. П. Карапетровъ, Сбирка отъ статии. Сръдецъ 1898, с. 56, 63—64, 84; Йорд. п. Георгиевъ, Материали по църковната борба. СбНУ, кн. XXIV, 1908, № 406—440; Г. Димитровъ, Княжество България. Часть I. Пловдивъ 1895, с. 408—411).

Презъ 60-тѣ години софиянци подкрепятъ усилията на цариградскитѣ българи за разрешение на черковния въпросъ. В. Гайда (г. I, 1863, бр. II) отбелязва: „Църквата Свети Кралъ Милотин са искарева. Развратнитѣ калугери са изваждат отъ игуменството и са настаняват на мѣстата им хора достойни и способни. Народното чювство са пробужда. Свещеницитѣ стават любители на чтеніето. На сѣкадѣ по селата захващат да са правят училища, и най-главното добро е, че тѣзи училища са управят от централното училище въ града“. Софиянци кореспондиратъ съ д-ръ Чомаковъ, Иларионъ Макариополски, Хр. П. Тѣпчилещовъ, Бр. Гешови, Зах. Х. Гюровичъ и др., радватъ се на успѣхитѣ, скърбятъ за несполукитѣ. На 2. II. 1868 г. чествуватъ тригодишнината отъ смъртѣта на заслужилия за черковната борба владика Авксентия (вж. в. Македонія, г. II, 1868, бр. 12). При учреждаване на екзархията пращатъ за свои представители въ първия народно-черковенъ съборъ известния първенецъ х. Мано Стояновъ и Хр. Т. Стояновъ. Презъ 1872 г. екзархията изпраща Мелетия, родомъ отъ Струмица, за първи български митрополитъ въ София.

1. Софиянци се оплакватъ отъ владиката Мелетия презъ 1847 г.

Епархията се намира въ голѣмо бедствие поради своеволията на Мелетия. Народътъ иска другъ, по-просвѣтенъ владика. Софиянци изпратили още две оплаквания. Молятъ патриарха и Синода да смѣнятъ Мелетия.

Благороднѣйшій и всепочтеннѣйшій Госодарю Г. Вашему Величеству понизно кланяемо ся мали и велики.

Маиѣ 25 : 847.¹⁾

Припадаме покорно да замолиме Ваше високо благородіе да ни учините милость на бѣдните жители, които се намираме въ богохранѣмая епар-

1) Другъ почеркъ.